

הלוות שפט סימן שטן

כיאורים ומוסיפים

[משנ"ב שם]

אכל אם אין בפפינה רק בית אחד⁽¹⁹⁾.

19) והוא הדין אם יש הרבה בתים בספינה, אלא שرك בבית אחד גור ישראל ובשאר הבתים גרים נברים, פסק השורע לסתן (ס"י שפט סי' א) שאין צריך לעיר עירובי חצרות.

[משנ"ב ס"ק טו]

ומזרין מקרקעיהם, ואף-על-פי שיש איזה טפחות בפפינה⁽²⁰⁾.
20) ואף על פי שפסק השורע לעיל (ס"י שם סי' ה) שהמים נשבים לקרע ועד עשרה טפחות מוגבה פני המים הרי הוא כרמלית ולבלה מעשרה טפחות הוא מקום פטור, כתוב המג"א (ס"ק ז) שבשודנים על פנים הספינה אם הוא רשות היחיד, מודדים עשרה טפחות בטור הספינה. ולא מבהיר.

[משנ"ב ס"ק צו]

אסור להוציא מן פפטים לפפינה, רמ"ש ור' ה"ז לכרמלית גמפיקו⁽²¹⁾.

21) ושיטו גם אם ירעבו בין הבתים והוא מותר לטלטל מטבח בבית זלא ודרך האפיונו לא יועל העירוב לחדר לטלטל מהבתים לספינה, שהרי טעם העירוב הוא של ידו נשבים בולם שארם ורק במקום אחר, וכן אפילו שבולם גרים רק בבית אחת, עדין אסור להוציא מטבח לسفינה, שהוא זו דועאה מרשות זהה לרכמלה.

[משנ"ב ס"ק יח]

שמיין אין קעروب אלא שיחשב כאלו בלא דרין שם, והרי הוא דר שם⁽²²⁾.

22) וגם יש לבעל הבית אחד שמי דירות בחצר, והניבו את פת העירוב בבית שני גור בו, יתכן שם הוא לא יתן בת לאסור על כל פנים מטבח הדירה השניה, וכותב החורייא (אורח סי' ז סי' מא). שאף שהדור שניו יכול בו לדון בחצר, מ"מ יויעל לשים שם את העירוב, ויחק שבקן שנקן שם את העירוב נהפרק להיזת בית אמנב עיר דרין זה אוינו מצור הוות, שבלא וזה מוכנים את פת העירוב לכל הדירות.

[ביה"ל ד rhe בתים בספינה]

שלא יוציא מפיו לפפינה אשו הוזקה מלייחודה^{חציד לשלוחה-הרביבים}⁽²³⁾.
23) וכותב החורייא (אורח סי' זו סי' ה), שאם הספינה עצמה אריאה לירוח, יש כאן שני בתים ותבירם לעירוב. ואם הספינה אינה אלא חצר, אם כן אף שאוכלים שם אין עריכים לעירוב, כיון שהספינה נטפלת לבירח, כדיין חצר שיש בה רק בית אחד, שאיפלו אם השכנים אוכלים בחצר אינם אוסרים, מושום שעחצר נטפלת לבירח.

[משנ"ב ס"ק יב]

ובמו שיפקם מערכבים בቤת אחד דמיון).

24) ובאופן שונאים יותר אירום בשירא גם נברים, הספקה השבלוי הקלט (ס"י צ) אם הם אוטרים על בני השירא לטלטל, בגין המבואר בשווי לסתן (ס"י שפט סי' ה) לעין נכדי הדבר עם ישראל באורה חצר, שהוא אסור על היישרל לטלטל עד שישבר ממו את רשותו ונשאר בעץ. והבא כתוב על דבריו, שפשט הדבר שבור שהישראל אלב אינם עריכים לעירוב, אין הנברים אוטרים עליהם לטלטל, משום שלם היישרלים נתשבים בדייר יחיד שאין הנbra אסור עליו.

[משנ"ב שם]

ומענשיה ולמעלה גקללים בשים מתקנה⁽²⁴⁾.

25) טעם הדבר מצינו בירושלמי (עירובין פ"א ה'ו), שנלמד מהפסק ייחודה אלקיים, שכן מתחם פחוות מעשה [ביבאו] הקרבן העדה והפני משה (שם) משום שטכונה שורה בעשוה]. ולפי זה כתוב החורייא (ליקוטים סי' ו סי' א) שהמניות שאין מערפין אותן לשורה לדבר שברוקשה, אינם משלימים גם לשורה שבמchnerה.

[משנ"ב ס"ק א]

ששכבים לאנשימים מליחדים⁽²⁵⁾.

26) אמן היהיו חזק בשדה מיצאות שבין הדיירים שעשוות בקביעות, אבל אם אין עשוות בקביעות, כתוב בביה"ל לסתן (ס"י שפט סי' ד"ה ויש) בשם תשובה הרשבייא. שיתכן שמחיצות ספינה אין נשבותה כמחיצות בין שעשוות רק לשעה לעניינות. ולפי זה כתוב בביה"ל שם, שפשט שאם הכתלים בנויים לעלם, נשbatis הם כמחיצות להלך בין הרשוות.

[משנ"ב שם]

שאף קאן לפטחים קבושים ללקט⁽²⁶⁾.

27) לעין חיב מזויה בבית שבספינה, פסק השורע וצד סי' רפו סי' א) שפטו הוא ממזה, וכן פסק שם לגבי סובת החג בחג, ובטעם הדבר ביאור הרקיע (בגלוין השוע"ב א). כיון שאינם דירוי קבוע, מאייך לעין עירובי חצרות, פסק הרמ"א (בא) שבתים שבספינה עריכים עירוב, הינו שלגבי זה נשbatis הם ברורה קבוע, וטעם החלוק ביאור בשווות בית יצח (שמלקט). אורח סי' מט סי' א), שלגבי חיב מזויה עריך דירה בקביעות, ובתים שבספינה אין דירם בחג בקביעות אבל לעין עירובי חצרות, אם מתוקן הבית כלchetו הייבים לעיר עירוב אפילו אם דירם בו רק שבט אחד, וכן בית שבספינה חיב לעירוב. (ולגבי סובת החג בחג, נראה מה שבתנו לסתן סי' שע סי' דז).

הַלְכֹות שֶׁבֶת סִימָן שָׁסּוּ

-ל

קבועים להם: הינה (ב) *בוחים שבספינה (יד) צרכיהם ערוכ, אָרְעַלְבִּי (טו) שיש לسفינה (ג) מחיצות. (טז) *ואם אין לسفינה מחיצות, (ו) אסור (ז) לטלטל בספינה ורק בארבע אמות (כ"ג בשם שלביליקט). וין רקתן סוף סיפון שבוטס וקמן מה פעיר זו ג' היבתו שמנוחים בו הערוב (יח) אין צריך ליתן (ט) פת. (יט) **ואין** אריך **שיהינה** בערוב

פרק ה'

בר' א., ומטר לטלטל מתחה ללב, עסכי' שמייה. ובתפקידות חולקין יפרשו ששלגיה שיש לה דגימות ובקשות העשויות נדרים ותכל בון ספקרים והפחים בגאנזין מה ווישבן מה קמו בעמם, אפה' נוי והרי, שאנו רואין קאלאן דען פונזינעה עקפניין וויסכביין כל הקיפאה ונמאו הנדרים מחרברין, עשי. ואם יש ביות באנזין וויספערע אין לה קהיבותו י אסוד להוציא מחייבת לשיפערן, ואם יש לה מהיבותו י אע' ערוב צינן שם אלא בית אי, מא' (ס) פת. שהורי אין העروب אלא שענchap כלו גראן שם, והרי הוא דר שם:

באור הלבנה

(9) קהילתי. דואזון שאן להם פטם בפקיעת הרים הם בשריריהם בתקצר א', עין יקנן שע צ'ג': (A) מחרוזות. כי' ברכות י' מקרכען בפקיעת אע' שאנקה גבורה י' כן פטם פדור לשלשל תקופה. ועי' קיטין שנא: (7) לשלשל. דמי קבלותיהם, אבל שקר לטשלל מן הנם לתובע. רסברותיהם לבורלותם שר' אנטיק בפקיעאותם: ספינותם גשנותן כנסיבותם מלפעלה קומצאות קולעתה אך חחד של ספינה, אף' נמי והרי אם מש' לךם מחרוזות י' הדבירין גוד אהיתם ובאגזה סיון קוג: אם אין ורבה דם לבמוד גב' ג' אז הרי בס' ואין טפלתין בה

מישנה ברורה

לא מזכיר מילוק דורות, ובמו שאלות קעננים בקיוט אסיד ובמי⁽¹⁵⁾. וכן בבאור הלבנה. וען בראוד הגר"א שהקיאו בשם כפרדים שחוזלים על זה ונעטם, ראנקלים ששבשינא איזרים ערוב וושם מהנה פטרדים פערוב, אך שزاد לא מקורי ורק בשווא פחוות פצשנה, ימצעה ולבלה בבללים בשם מתקה⁽¹⁶⁾). (*יג*) בתיים וכור. **ששניים** (*ה*) לאנשי ניקיריסין; ונטעם, פלא גע מושבי אקלים ובו שזריכין צרכיך-חרזה, שף אן הטעים קביעים להלעומ⁽¹⁷⁾ לבל מעד ניסחים על השם. וען מאגנ-אברהם ואלה ובה דודוקא בשייש בה איזה חאים השיכים ליטואלים. אכל אם אין צדריכים ערוב בבל ומחר להוציאו מן הבית לספינה. וען באור עזשה (*ו*) מחר לטלטל בבל לפלט שמיון טרוכין ערוב. ועל-ידייה יהנה מעד לטלטל מיפוי אלכויות ומטחים לסתינה, ובכל ערוב אסרו בבל זה, אכל בספינה ממחיצות. של עשרה טפחים. (*ט*) **שיש** לספינה אמר לדם בתים אא' שורדים בפפיה, (*ט*) ברי סס כשורדים בחרז אחאות, שפקרים לטלטל בבל הא בל' ערוב: (*טו*) **שיש** לספינה מחריזות. של עשרה טפחים. (*טט*) ומזרדין מנקזתית, ואר-וכור מחריזות. של עשרה טפחים. (*טט*) אסרו לטלטל בפפינה. עעל-פי שיש איזה קבחים בפינים⁽¹⁸⁾: (*ו*) אסרו לטלטל דרכנייא פרקליטות. (*ו*) ובapan זה מחר לטלטל מן הים לתוכה ומאתומגה לחוף נים. דמחר לטלטל מפרקליית לכרקליט. שבב מאג-אברוקה. ואם יש בתים בספינה והسفינה עצמה אין לה מחייזות של עשרה טפחים, אסרו להוציאו מן בתים לסתינה. דפרקליית כהחד לברמלית גמפליקין. וען בראור בבל מה שטבאקי עוד בשם גאנ-אברוקה: **ג** (*יח*) אין ארך למן פט. שתרי אין גערוב (*טט*) אלא שיחסב אאלג גלן דרין שם. וכורי הויא גרא שט⁽²²⁾: (*יט*) ואין צריך ובו פריטה. לאפוקי מפאן דאמר בגמרא

ונזקן שם משים דוחלבים למילפה בפירושו ובלא מכין עבון, וכן תואר יותר מפורסם על נא דמקנה קטו רמעו-בריתנות: ומירוי בששׁיא קחיזות וכבר אצל בישולא וכור. ובאמת מעתה שטוליטיקט שמי פירושים על הא דמלחה פטור מרשות בריתנות: אחד פרוש רשיי, ואחריך פרוש רשי' שן הצעות, באיזור קומפניים, שהקיפות לחיצה אחת ומלוקום בקבוקים באקלים, עיין שם סעון ז': * בטים שבבקבינה. עין מה שבקבנוי במלונה ברונה שם גאנַאָברעם ואלה רבקה. ובאמת לאזנה גאנַאָלה זו, ובין דוטסונסּוּר שיכונים מלה אונסּים בפקיפה, ושיכא לאטער עריא וויזיא מאבו לסקינה אשו החוצה מרשות בריתנותן לשלוחת-הברטבּען כמו קטרים בקטנים? וכבר צמד על זה בפרידג'ינס, עיין שם. ולולא אונחה לא קתו דרביהם מסדרי שאליליקט סעון קראי שפטני העתיק ראייא דקנרי שבקאן, שעוד לשונו שם צפּוּן פּאַל: וזכה אוחז רבי נבניאי, דמאחר ריקנא לאן דרביהם שבפקינה תובין בפּרְעֹז, רין כדרין צהר, שאם יש שם שני ירושלים חולוקים בשני חיטים צוריכין לערבר, ואם אין תולין בשני חיטים איקין אדריכן לא-ברם וכור, עד אין לשונו שם: אלא דבאתן איז רדא בישם, דעם לא נדחת להה, אלא נשום דמורי שפקינה של עפּאים, כמו עשופים שם, ובגעופים אדריכן לא-ברם וכור, או אפלא בתיין יונזרלען סבּ ביה איז, לפּיק בכם והצריך שני ביטים, אבל לא שפרידין לעאנן לאין אוסר קדר יונזרלען או אפלא בתיין יונזרלען סבּ ביה איז, לפּיק בכם והצריך שני ביטים, אבל לא שפרידין לעאנן ערובי בזוקא שני ביטים, אלא כל שיש רציחת של אונשים קרבה אוסר, אם לא טען ביטים קלל, כלל גורו בחר גאנַא. ואפשר בסיסטם הוא, צילבן לא נורגן אם פּקנין דק באנן זה: * ואם אין יוזר מפקדר, ובכער הלא ידוע דלא מאנַי שיר דק באנן לו עיל-על-פּרְטִים עני ביטים פּרְטִים לוחכו, צילבן לא נורגן אם פּקנין דק באנן זה: *

שער הארון

(ו) בדילקטון פיקן שבב סופו בטענה: (ז) היספכט ברק כווק, ונבהאה בשבל-הדרקט; (ח) אקרתוטים; (ט) פוקרים; (י) אקרזרים; (ו) גמברה. וכן שם דאפללו אין לך חם בינהו כלל ולמה לא שאלת האחים הכהנים לרבנן. והוא בא בוכו זיכרנו:

החלבות שבח סימן שסו

בבית שראיין ליריה, (כ) *לאפוקי בית-שער, אסדרה
תעל ארבע אמות. (ככ) "וְאָפַל הַוְאָשָׁר קָטָן. יְנָאָם (כד) רְגִילִים
(כט) וְלְתָנוּ בְּבֵית (ס) אֶחָר, (כז) מִפְנֵי דָרְכֵי שָׁלוֹם. (כח) וְאָפַל

שלשים. ואם מכר פיתוי לאחורה, אין גניזת ראייה ברוחה שזיהה קקונה ברכבה, אבל אם ימכר ביטוי מחייבתו בו, ע"ש: (ט) אחר. אפלו נזון

משנה פרורה

עורךם מושום קנון), שבעל-הפה מפנה לעם בירוח עברור הפת, ולפי
זהה נינה אריך שיאה באפס על-בל-גנים פלאה פרוטה דלחשב אמן,
ואא מושמעין לן לדלאו מושום קנון הוה אלא שתווע דינעה בעלהא
הזרואה. מכיה קטעט פַּרְכָּן אֲרִיךְ לְפָנֵן זֶנְקָא פַּתּ, וְלֹא סַעַדְבָּר
אַסְרָר בְּגַנְגָּן בְּלִי וְכַיְצָא בְּזַוְשָׁנָא מַאֲכָל, דעקר דירתה אַרְם הַוָּה
בְּבָקְרָם פַּחַן, כל זה מתבאר בש"ס: (ב) לאפוקני בית-ישע
כ'ו'. דאך-על-גב שעשווין בעין בטים, מכל מקום הוואיל ווון
דרישת קרגל לכל בני קהדרע²⁴ לא חישיב דינה: (ס) מראפטן.
אפקוטן (ג) אבוב בתקצר יבו מקרנות עולמים קהם לצלות, וזה
סקוקומ-יבוה מאיר בוגנוו זידון בו: (ככ) ארבע אמאות על
אלאל שאהווא גער בארכו וויש בו לרבע ארבע על ארבע, יש דעות
אַבְּרָבָנָן אַמְּתָחָה²⁵, דאַזְהָאַזְהָא²⁶ רְאַזְיְלְדִּין²⁷). ואם האראקביר מארבע,
בדר אַקְנָי הַוָּה, אָא מִשְׁמָעָן לְנַדְּבָּן לְקָם בַּיּוֹן וְקָטָן לְאוֹ
לְקָא מִשְׁמָעָן לְנַדְּבָּן דְּלָא פִּימָא אַדְרִיךְ לְקָנָהוּ לְקָם בַּיּוֹן וְקָטָן
אמְשָׁנִין לְבִתְהָר: (כ) אַיְלָה לְקָם לְשָׂבּוֹתוֹ וְכָרְבָּן²⁸. וְאַפְּלָגָן
לְשָׂבּוֹתוֹ יְשָׁעָה טָעַם בְּבָרֶר, אָם לְאַרְישׁ לְקָם טָעַם אֶרְאָן דָּאוֹ
אַפְּקָדָהוּן לשונוח: (ב) זְלָהָנוּ בְּבִיתְהָר, וְאַפְּלָגָן (ט) כת הַבְּעֵל
סְבִּתָּה. וְאַפְּלָגָן (ט) שְׁנִי נוֹמֵן קָעוֹת לְבָנִי הַקָּצָר לְמִנִּית בְּבִתוֹ,
אַפְּקָדָהוּן הוּא פְּלָמִיר-קָבָס וְסְרָאָשָׁן עַמְּ-קָרְבָּן. וְשַׁלְּחָנָה
הַקָּטָן לְשָׂבּוֹתוֹ, בְּדָרְךְ לְשָׂבּוֹתוֹ²⁹ [כהה'ג]. וְשַׁלְּחָנָה
סְבִּתָּה: (כ) מִפְּנֵי דָרְכֵי שְׁלוֹם. עַנְנָן וּרְכִי שְׁלוֹם בְּכָאן הָוָא מִשְׁוָּם
אַפְּקָדָה (ג) גְּמָרָא³⁰, וּפְרָשׁ רְשָׁי: הַוָּאיל וְהַקָּרְגָּל קָטוֹרָה אַוּוֹ
סְבִּתָּה, אָם בָּאָמֵת לְשָׁבּוֹת אַתְּ מִקְמוֹ, תְּבָנֵסָן לְאוֹתוֹ תְּבִיטָה וְלֹא
הַרְאָיו שֶׁמְקָרְבָּן (ט) יְקַשְׁרָוּ לְבִנֵּי הַקָּצָר שְׁקָטְטָלְיוֹן בְּלִי
עֲרוֹב. אַנְנָן קָעָרָוב וְלֹאָבָה הַזְּאִיאוֹ אַוּוֹ מְפָנוֹ לְבִתְהָר אַסְרָר, וּמְתוּךְ בְּקָדְבָּא
בְּבִית לְאָחָר, שְׁלָא לְשָׁבּוֹת מִקְומֵם קָעָרָוב. אַבְּנָן לְפַרְשָׁת הַחֲזָפּוֹת
הַקָּרְבָּנָה אַבְּנָה, אַפְּקָרָי שְׁפָעָזָלָם לְאָהָן קָעָרָוב בְּנִידָה. וְהַפָּה בְּלִי
לְלִיל דָּבָר שְׁאַרְיכָן לְפָנֵן מִיעּוֹת זָהָן, יְכָלֵין לְשָׁבּוֹתוֹ לְפָנֵן לְאָחָר,
מְהֻנְּגָן בְּבִית אַסְרָר (כ) אַיְלָה בְּגַנְגָּן לְהַזְּאִיא מִשְׁמָן, וּמִיהָה, אָם כְּפָרְמָן
לְלִיל בְּקָמָן אֲרִיךְ עַיְן לְמִשְׁחָה [מ"א בְּשֵׁם כְּהָגִין]: (ככ) וְאַפְּלָגָן

שער הצעיר

הקספּוֹ ו' נוֹשִׁים לְקָטָן קָדְשָׁתָךְ קָרְאַיְשׁ קְמָלָכָות כְּזֶה דְּבִצָּעֵן דְּבָקָעֵ אֲמָנוֹ
נוֹגֵשׁ שְׁכָבֶב בְּמַחְמִירָה-שְׁחָלָם, וְכֵן הוּא דְעַת קְשִׁיעַ בְּסִימָן תְּרָלָה, וְכֵן יְכָרְבוּ שָׁם
לְאַלְכָּלָן הַלְּקָלָבָרָוּן, אֲזַנְוּ דְבָרִים בְּרוּרִים כְּלַיְהָאָר, וְדָבָרָה לְהַשְׁולְבָּן הַלְּקָלָל
יְמִינָם פְּתָחוֹת לְתוּבָה: (ט') וְכֵן מְשֻׁמָּעֵל בְּמִתְּחִילָה, וְקָלְדוֹן בְּבֵית צְבָעָן:
בְּגִוָּהָה וּבְבָרָה הַמְּחַלֵּל מִשְׁׁוּם חַשְׁאָרָא בְּסָוףְ כְּדָבָרָה, גַּם שָׁם, וּבְפָרָט לְפָרָשָׁה רְשִׁיאָה
בְּמִלְּפָנֵית וּבְמִפְּנֵקְתָּאָרָה אֲזַן קְיוּשָׁלְבָּי שָׁם עַל מְתִינְטוּן דְּבָקָעֵן בְּבֵית
הַבְּגָלָל-בָּית וּבְלִשְׁנָכוֹן אֲם כְּכָר אַיִן מְחַבֵּב לְהַנִּיחָה קָעָרָבָּשָׁם. וְצַדְקָה עַיִן:
הַשְּׁמַמְרָה-הַפָּאָרָה. בְּבָגָנָי מִכְתָּב דָּאָר לְהַתְּחַפּוֹת אַיִלָּא מִשְׁׁוּם חַשְׁאָרָא: (כ') בְּנִסְתָּה
לְלִבְעִילְלָה-בָּתִּית זוּ וְעַטְהָ רְזִים לְהַנִּיחָת לְעוֹד אַישׁ אַחֲרָה: (ככ') פְּנִימָה בְּכַנְּסָתָה
כְּכָר אַזְרִיךְ עַיִן הוּא רַק עַל קְדִין קְאַחַרְוֹן שְׁחָבָבָ וּמִידָּה וּבוּ, וְלִפְלָא עַל דְּפָגָד
עַנְיָן אַין רְשָׁוֹת לְהַזְּבָא מְפַנֵּס דָּרוֹ אַיְלָא חַשְׁדָא עַלְיוֹן, אֲמָם לְהַרְגֵל סְבִּינָא לְהַ
הַזְּעָן בְּן עַל סְרוֹאָשָׁן שְׁבָבָר קָרְגָּל בְּזָבָבָא פְּשָׁלָא: מִזְרָדוֹ לוֹ קְעָרוֹב:

460 בְּאַר הַגּוֹלָה

(ו) ד"א. ואם לא זו לרעב ד"א על ד"א סגי, לרפ"ח ק"י: (ז) לשנוות. ואלו ישל מקצת טעם לשנותו, מהרייך סקיין. אבל אי יאכט טעמא רבבה משניין.

באור הלה

מלמלה השם עד בתרו של סכין, ואפלו קבי גני רשותה עתיר אס עז לא לסת מקומות של עשנה טחנין, וՃרין גוד חיית מחיינן (ונזה לעצמי מקצת אכיה שם שבדיא ראהך פלא ברוך ה'הא, עז שט בפנ'ך). ואכיה רצון קרג'ה: אם און רוסקה ארפקה טחנין בתרו, באה שלשה טחנין און נס'ם ואון קפלטן באבה אלא בארכע אפטו, וטקר לטטלט מותבה לפס. וילא אבן טעם לאג'ה פאלן, ונאיטי במקומית דסקל שטחט טעמו, משום שטבאייה לא בסת'ה יוכו רושם ופליש פרושם ודפקשו על פרוש רשי' זטבאי רצונה לא שן לופר גוד חיית ופליש פרושם אהר ברדרי ר'וב הנא, ניגם האג'ה אברודים עזצמו כה'ב אחוריך שתחטוקו חילוקין. ולא נידרין זברוי שטב, דאף דההיטפום סבורין דלא עיר' קב' גוד אחיתן ה'לא מסען חזר לזריקום ר'יא' ה'כ. ר'הא קב'ב גאנשא השלישית (וברבו קטמיהיל עטיגן): עוזה, קפה לוי מליג'הו גני ואעגן, ארכ'יל'גב דלא מליל'הו ב'ין ד'יכ' בולא למלאת חשב' רשותה עיתור וכ'ר, עז שט. ומחרטא, שעדרבר קאנגדה נבעין מדרכי תאו' דוח'ל'ה קר'ה העא, אבל גם עזיל'ו פלא מפנקת הבקנ'ה; ואול'הו סוכר פפוש ורב'ו של ריש', דמה דאסטר פראט'ה נעל' מאל מפרש שט' פראט'ה ור'ה' מידי איזק'א' רוש'ין וה' פשטי' צים. ובן' ברבטו תונאל מפרש שט' פראט'ה ור'ה' מידי איזק'א' תיא' מסוף דברי אפי', ע"ש. ובאמת אין לחתוט ה'בר'י ריש' מה'ה'ה, שבעיר'וק שבאי לשב' נבאים אל' ב'ינ'יאן דמשין, דריש' קרבנ'ג'ה מאל, ובמאיר' ה'כאי לפרש ריש' ל'בד' ופק'ב בס'ין ר'לא ב'נ'ב הנא, ובן' חמוץ' קרא'ן וקורט'ב' א' פאלשין ב'יב'ינ'יאן דמשין' קרש'. ובז'ק'הו פרשו אל' ב'ינ'יאן דמשין, שהוא פטינה עיש' לה דפנות וקרונות פער'יות נפרדים. וחל' ב'ן סטוקרים ופ'ס נגנסין בה וו'שכ'ן צמו' פ'ס. שאנו ראיין כל'ו' דב' פער'ה אפלו יש בן נמר' נס'ר ר'ח'ב אל'שלה עטחס. שאנו ראיין כל'ו' דב' פער'ה יעכ'ין ויפ██ב'ין כל' פער'ה וגאנאו פ'סרים קחביין, עז שט. וגראות שאנ'יאק'ים נטענים לדינ'א: * לאפוקן פיט' שער. המתפרק סט' נס'ר ולא חלק בין' ב'ינ'שער דהדר לופים. ומקש' באה אחר דעת נוקב'ס שפ'ס לאנ'ן והחומר ערוב באפלו ב'ינ'שער וו'שדר און' מיטין, עז'ן ב'ינ'י'ו'ר' סט' ש' ע' שעדראריך בז'ה. אבן ה'ב' פ'ס'ים חול'ים על זה נ'ל' ווועס'ן ווועס'ן ווועס'ן' ש' ב'נ'מ'ה אנט'א פראט'ה ווועש'א' בגוד'וט'ק'ש' ווועס'ן קוח'ה ערוב' מאוח'ין ב'ב'ישער' קוח'ה, וכ'ר'א דיל' פ'ס' דר' פה עטאד' ב', עז שט. און' ב'ב'א'ר' קאנ'א' פשען' דער'ת ה'ב'ס'ר' גאנ'ן' ק'י, שט' ב'ינ'שער' איז'ו ר'ק' ב'ב'ית' שער' ו'ר'ב'ס אכל' דיז'יך אינו ב'כל' פ'יט' שער', וווחט' שט' דנט' ד'ר'ר' גאנ'ן' ק'ק': * אונ'עט אמותה על אל'ר'ע אמול'ה. וק'ב' ב'ז'ה'ס'ת'ע'ה: ואם ס'ונ'ר'

ונברותקופת פְּרָשָׁו וְפְּצָאָה הַאֲוֹ, שִׁנְחָרוֹן בְּעֵלֶב-סִבְתָּה וְהַשְׁגָּבָה פָּתָח
לְלִידָה מִקְלָקָת עַמְקָם. וּלְפָרָשׁ רְשִׁיּוֹת בְּזָדָא יְשָׁה להחמיר אֲפָלוֹ מִכְּ
(יע') אֲפָשָׁר לוֹפֵר דָּעַל סְלֻוקָּם לא בָּבוֹא לְדִרֵי חַזְקוֹתָה עַל-דִּירֵי חַשְׁדָּה⁽⁴⁴⁾ בְּפִזְעָא בָּהָה. אֲפָלוֹ
(כ) בְּעַרְוָב שְׁדָרְכָו לְתִמְנָה אָוֹתוֹ בְּבִתְּחִנָּה וּבְלִפְעָא בָּהָה.
(כל) וְאַפָּלוֹ אָם לְשָׂנִין אֲרִיךְ לְעָסָק בְּמִפְּנֵן פָּעוֹת. וּבְלִפְעָא אָם אַבְרָהָם
רוֹנָה לְפָזָן וְלִפְנֵן בְּקָטוּן שְׁפָכָה נְגִילָה מִתְחַזָּה, קְרָשָׁות בָּרוֹן, וּמִקְּ

(ב') פירוש סמ' פשנה לסתוק'ם: (ט') מושם דרשת אגרא-אברעם בסיטין שזכה פארון בוארך ואגרא-עמנואל ברוחן וואפשר שוגם בונת הפקון א-אברעם בענינו גם כן כי נום הרק'ם מורה לנו, וכן הוא נזכיר דמתה הגר'ין; ואמ' שהאליה רבה מטבח של להחלה במקום שיש עיר ביחסים, ובילא אין תפר וגרא לא קא דבוש לאו טני.

(ט') פטר-אברעם בטעם ברה'ין ושת' א': (ט') כן מטבח באלהה ובקה, וכן מטבח מתו שפשליש משות חילא'ן וטני שיחסרו שפטיטלין כל' ארבים, בונאיו שנק' גם מטבח צל'ין. וכאפר עקרור טן, לפי מה שפורסם א-אברעם גרא'ה שם מס' מטבח דאם מטבח צל'ין. וחותונים: (ט') רוזה ליטש, וטלידינה; בובה לדין מטלחת: (ט') גראט-צעד והבדלה: (טט') דכטאי גאנא ליכא טשעא, שיאמאר שעוד עעה הוה רוזים לובנונה קה-זולחה, והאגרא-אברעם אדר קה. וכן בקספה קא-זולחה, ומוקה שם דמה שיטס ז אברעם שהמעמיין זו, ואויל בקונע העמיט משומן דסיקירא לאו קה-על ביפוי ז זדריך להזראי, דעת קשני לא יקחח קשעא אם יוזיאו מטנו ביזן שלען קראל בן,

הלוות שפט סימן שטן

כיאורים ומוסיפים

(30) וכן בבית של הפקר, בתב החזירא (או"ח סי' ק א ס"ק ג) שלטול
עלמא מניהים בו עירוב, פון שעירוב משומש דירה הווא.

[משנ"ב ס"ק כה]
אין לך לשנותו ובו'(ו).

(31) וכן לענן נשים שהחזיקו במשותה, הביא הקט החיטים (ס"ק
לו-לו) מרביה הפטוקים וראה שוע"ר או"ח סי' לגג סי' ז-כבר), שאיל
אפשר לקחת מהם את זכותם במשותה בלבד עטם, ולכן אין מסליקין
שוחט או בעל תוקע ובודוי מוחזקו אלא אם כן נמצא בו קלקלין.
ובשות' רעיק'א (מהדורות סי' ים) כתוב, שדין חזקה במצוות נאמר
רק במצוות שציריך לעשותן בהסתמת הציבור כמו תקיעת שופר,
שאו מי שהחזק בדין הריך הוא כאלו קיבל מהציבור את הזכות
לעשורתו, ולכן אין אחר יכול ליקח ממנו וכותה זה, אבל במצוות
שאן צריך את הסכמת הציבור לקיים דין לפניו תורה, לא
נאמר דין חזקה. וראה בשות' דבורי מליכיאל (ח"א סי' א) ובשות'
חקרי לב (או"ח סי' ע) שהאריבו בעין חזקה במצוות.

[משנ"ב ס"ק כו]
אם בחתימת הפטיה החtiny לשנות, מתקד לשלנות(ז).

(32) וכן והשערית תנאי לשנותו, כרב בשעות' חקרי לב (או"ח סי'
ע) שההוא דוקא אם נאמר שהאישור לשנותו מפני דרכיו שלום הוא
מרובין. וכן מטעם וזה עשו שלאadol בחולכה וחוזיאו את העיזוב
מברותו, אינם חייבים להחזירו לשם [ובבמו שפסק המשנ'ב להלן
ס"ק ב], ובשות' הראנ'יח (ח"ב סי' ע בתב), שהאישור לשנות מפני
דרבי שלום הוא מן התורה, ולדבריו אסור להרטנות מותילה
שורצים לשנות, משומש שהוא מתחנה על מה שבתוכה בתורה. וכן אם
עברו והוציאו את העיזוב מביתו, חייבים להחזירו לשם.

[משנ"ב ס"ק כו]
ענין דרכי שלום בכאן הוא משומש קשיד [גמרא](33).

(33) טעם אחר שאסור לשנות את מקום העיזוב, כרב הרמב"ם
בפירוש המשנה (גיטין פ"ד ע) על דמשנה ואילו משנין מפני דרכיו
שלום) שהוא משומש שיש לבני ביתו והנאיה, שהבית שמנוחים בו
את העיזוב אותו צריך לחת פט. הקשה המגיא (ס"ק ז) שהה
בגמרא (גיטין ס, ב) מבורא שהטעם הוא משומש השדי. וכרב
המחז'ש (שם), לרמב"ם הייתה גirosא אחרת, ובמקום 'חשדא'
גרסת' הנאה.

[משנ"ב שם]
אכן לפירוש כתופפות אפשר לומר לעל כלוקט לא בוא לראי
חשד'(34).

(34) וכן לפי הטעם שברב הרמב"ם (הובא בהערה הקורמת)
שאסור לשנות מבני שיש לבני הבית הנאה, כרב המגיא (ס"ק
ז) שמותר לשנות מבית הלוות, שהרי לוקח זה לא וכלה בהנאה
זה.

[משנ"ב ס"ק כ]
והואיל והן דריניסת קרגל לבל בני השצדר(35).

(35) וכן הרחבה שבכינסה לבני וכדר, שאף אם היא מוקפת
מחיצות ואפשר לדוח בה, אין להניח שם את פת העירוב, משומש
שמוקם וזה שבל דירוי הבני עוביים דרכו הוא בית שער של
רבים.

[משנ"ב ס"ק כב]
ארבע אמות על ארבע אמות(36).

(36) לדעת הגרא"ה נאה שערו 1.92 על 2.32 מטר. [ORAה בספר מדות ושיעורי תורה
(עמ' תשב) עד שיטות בורך].

[משנ"ב שם]
דאן הווא(37) ראיי לירקה(38).

(37) ולהניח שירוב בתב החוטמת בסוכה שונדה ז טפחים על ז
טפחים, חדש העץ אלמודים (סי' שע ס"ק ב) שמעיל, כיון
שהסבנה ראוייה למצורה.

(38) ואם גודל של החדר הוא ד' אמות אבל יש בו
ארונות וcdr שמחוברים לקרקע, כתוב השונה הלטota (ס"ט) שיתבן
שהארונות מעטים את שיורר הבית גם לעין מקום הנהנת
העירוב. והיינו לפי מה שרדן החזירא (או"ח סי' קי ס"ק כה) לגביו
בירת הרוחת אם המכונות והפסלים המהוברים לקרקע וקבועים
שם מעטים את הבית משוער ד' אמות. מאידך, בספר חותבת הדר
(פ"ד ס"ק כב) כתוב, שארונות קיר או השיש במטבח שהם משמשים
את הדורות בבניין, הרי הם בטסלים בבית ואינם מעטים, וכךין זה
כרב בשות' מהר"ם (ח"ג סי' רס).

[משנ"ב שם]
ויש בו לרביע ארבע על ארבע, יש דעת בין הפטוקים(39).

(39) והחזירא (שם) הכריע לענין עירוב, שעריך דוקא ד' אמות על ד'
אמות מרובעת, ואין הדורך משלים לרוחב, וכן הכריע החזירא
לענין מוחה (ויריד סי' קסט ס"ק ה).

[משנ"ב שם]
לפייך מן בזקון לתנית לכתה בקיota אחר יומר גדרו(40).

(40) ואם יש בחצר שני בתים בלבד, אחד גודלו ד' אמות שוחקתו
[מרוחחות], והאחר גודלו ד' אמות עצבות [מצומצמות]. כתוב
התוספה שבת (ס"ק ט) שמנמה נפשך יכול להניח את העיזוב
בבית שונדל ד' אמות עצבות, שאם צריך לשעור דירה ד'
אמות שוחקתו, נמצא שיש בחצר רק בית אחד ואין צריך
לעב.

[משנ"ב ס"ק כג]
ויעיל-בן מפרק להנימת אפללו בבית גטן(41).

הלוות שפט סימן שטן

ביאורים ומוסיפים

המשמעות היה שם מות, והבהנים לא יוכלו ליבנט למקום הפט, ולא ייעיל העורוב עבורה ואיסרו על כולם. וזה עטם נוסף בהערה הבאה.

[משנ"ב ס"ק ל]
שאן בית הכהنت נחשב לבית דירה⁴⁰.

(40) וגם קנה מקום בבית הכהنت, רעת האבן העור (כאמ' שבית הכהנת נשבע למקומות דירה לבן מושקה שם מקומ. ולפי זה כתוב עטם נסוק למשה עדיף להניח את העורוב בבית הכהנת, משום שגם לא יניחו שם, יש לווש שמא יש אנשים שנקנו שם מקום וערוה אין רדרם בעיר, ונמצא שם לא עירבו עם בני דער וויה אסור להוציא מבריה הכהנת לחצר, אבל בשמנוחה את העורוב בבירות הכהנת אין לחוש לך, שהרי בית שמנוחים בו שירוב אינו צרך לתרן פה. אכן כרב האבן העור, שכל זה הוא לדעת רשי' (עירובין פ' ד' וה חורבות) טסובר שאף שעוזבה או מית התבון [שאינם מקרים אכילה וגם אין פתוחמים למקומות אכילה] אינם אוסרים את החזר המשוחררת אם הם פתוחמים אלה, מים אין לטלטל מההעර להרכם כלים שעבדו בבית של דיר אחר, ולדבריו יש לומר שבית הכהנת לא גרע מנייה התבון. ואסור אפילו לאותם המתווכים במחיצות ועירוב לטלטל מפיקתם לבית הכהנת. בין שהוא מקום שיש בו דירות גם לאורים שלא עירבו. וכן האבן העור שהלמה ברשות, ולפיכך יש להניח את העורוב בבית הכהנת כדי לטלטל בעירוב גם את מותפללי בית הכהנת. אולם דעת החוס' (שם ד' חי שני בתים), שبين שאין אוכלים במקומות זה אין רשות שיש בהם דירות ולכן מותר לטלטל מהחצר אליו ואין כאן דוחאה משרות לרשות, וכן פסק ביהיל ליקמן (ס' שעו סי' ד' וה ביצה), ולפי זה אין איסור לטלטל לבית הכהנת גם بلا עירוב.

וראה בחוז'א (או"ח סי' ע' ס'ק ב') שכרב, שמתפלל בבית הכהנת שודרים במקום שאיתו מוקף במוחיצות עם בית הכהנת, אסורם הם את הטלטל אל בית הכהנת. והחוירא טרם דבריו ולא ביאר אם הם דזוקא לשיטת רשי', ובכפר שעונה הלמתה (ס' שעו ס'ק א') פסק כן ליאין ומשמע שהבן שין זה הנון גם לתוש' (שהרי בס' שע ס'יה כתוב להקל בתוס'). אולם נראה שדברי החוז'א הם דזוקא לשיטת רשי', שהרי בסוגינום הראשונים (ס' פ' ס'ק י' וח' סי' פט ס'ק ח') סתם להחמיר בדורשי', ורק בס'ק צד ס'ק א' ובסי' צד ס'ק ד' הכריע להקל בתוס'.

[משנ"ב ס"ק לא]

ואם פגיתו בשני כלים גנואה שנקם מפליגים ומחלקיים זה מזחה⁴¹. (41) ואיפילו הניה בכל כל פח בשינויו הרואו לערום, הרבה בשווית חכם צבי (ס' קים) שאסרו, ואין אמרם שכיוון שהם לא היה הבעל الآخر הרי היה העורוב כשר, ولكن לא מפריע מה שחוילק את העורוב לשני כלים, שמי' אסור לעשות כן מושם מוואית העין, שיטעו וחסמו שכמו כן מותר להניה בכ' בתים [זראה מה שכחבט בעערה הבאה בעין זה].

[משנ"ב ס"ק לא]

יש לנו רשות שאלה להגיחו רק בבית הכהנת אחת⁴². (42) ודוסיך בשווית הכלם צבי (ס' קיב). שאיפילו אם מותנים חלה עירוב בשינויו בהרבה בתים נסויות שבעיר, הרי זה ברוכה לטלה בשעריו תשובה (ס'ק א'). והשערו תשובה הביא, שהמקרה בזורך קטן חולק על הכם צבי והתר לעשות כן, ובכתב שאיפילו יפה המשך במילויים עמוד 18

(ו'מ"א ס"ג)

ונבנ'ת בזען קנה לבניית קערובין בבית הכהנת⁴³.

(35) וגם בית דכnest נמצא מוחוץ לשוטח המקומות המוקף במוחיצות, כתוב הטע' (ס'ק ג') שאין עירוב החזרות מוחעל. וכן כתוב המשנ'ב לעיל (ס' טסה ס'ק מ) בשם המג'א והאחרנים, וכן הבהיר להלכה החוז'א (או"ח סי' צו ס'ק לא).

מайдן, האבן העור (ס'ק סי' טסה) כתוב, שהרי דעת הרמב"ם (פ' ג' מהל' עירובין ה'ח) לאבי שטי' חזרות הסמכות זו לו ובסות בנידון. ויש אילן סמור לטבול והעשה סולב בוטול, שהם יכולות לערב יהוד, אף על פי שאפורה לעליה באילן בשבת הוא אסור שבות, וטעמו, משום שהאיסור לעליה על האילן בשבת הוא אסור שבות, ולא גורו על שביתות בין השמות היה מותר לטלטל על האילן, וול העירוב, וכן מוקית העורוב היה מותר לטלטל על בית הכהנת, בין שבין השימוש המשמעות, נמצאו שבין השמות שהוא בין קנית העורוב היה מותר לטלטל על בית הכהנת, בין שבין השימוש המשמעות, מותר לטלטל בכל העיר. ובשיות' תודע בדרכו (מהדרות או"ח סי' מ) הקשה על דברי האבן העור, ובשיות' רעקי' (ח'א סי' יד) הסתפק ברן זה. ולמעשה הסכמה האחרונים לאסורה בזעה.

ובאופן שבית הכהנת נמצא בטור שטח העירוב, אבל לא עשו תיקון למבואות בלתי או קורת, כתוב בשוויheit חכם צבי (ס'ק קיא) (הביאו המשנ'ב לעיל סי' טסה ס'ק מ) שלא יחו און העירוב בבית הכהנת הפתוח למביוי, ובטעיה'ץ שם (ס'ק ל') ביאר טעמו, שבין שימוש המוקף לא תיקנו את המבואות אלא רק את החזרות, לא חל על הפט שם שיטופי מבואות אלא שם עירובי החזרות, ופת של עירובי חזרות צריך ליתן חזקה בבית דיריה, ובית הכהנת איתו ראוי לזרה.

(36) ובאופן שהניזה את העורוב בבית הכהנת ושר המרונה סגר את הבביסה לבית הכהנת עם חותם במלון חובי חביבם למלון, כתוב בשוויheit נער בעדרה (מהדרות או"ח סי' לט'), שאף שיש מוקם לפחות שבירת החומר בשבת הוא רק משום שבות ולא גורו על שבוט בין השמות, ואם כן בין השימוש יכול להגיא לפת העירוב, מים יש לאסורה כיין שמוצר מיריה המבלמות אסור לשחרר את החומר, כי מי יזע לפתח חותם המהתקם על ידי פקידי המלון, ואם כן נמצוא שוגם בין השימוש לא יוכל להגיא לפת העירוב, וכן שער העיר טגו מחייב שערם ליפול, אסור להגיא שם עירוב, אורם בשווית בר לזרה (ח'א סי' יב) כתוב להתר ברה.

[משנ"ב ס'ק נח]

נאך עלי פ' שאין בטשsha קטן בלוומז'

(37) ועוד לא góות את פת העירוב על ידי קוף, כתוב התוספת שבת (ס'ק יד) שמורה, ואין צורך בן דעת.

[משנ"ב שם]

דוחשור לבג'ב ולהקליף טוב ברעע⁴⁴.

(38) טעם נוסף שאין הנדרי יכול לקבץ את הפט, הביא התוספת שבת (שם) בשם יש אומרים, משום שאפשר לעשות עירוב חזרות על ידי שאחד יוכה לככלם, ואין מוכן על ידי נדרי, וכן גם כשמקבצים פת מכלום אין מוקבצים על ידי נדרי. והוסיף, שלפעם זה גם על ידי קוף אסור לקבץ.

[משנ"ב ס'ק נט]

ונראה לי הטעטס⁴⁵.

(39) טעם אחר כתוב הפמייז' (משב' סי' ק' ז), שעדיף להניח את העירוב בבית הכהנת, משום שכשמנוחו בבית יש לחוש שם בין

הַלְכֹות שֶׁבֶת סִימָן שָׁסּוּ

רלא פאר הנולה

(ט) ג'טן נ' בול לובות טערוב ווילכטז: הגה ווּמְנַג בָּזֶן בָּהֵא לה'ב'ים קערוב⁽³⁵⁾ (ו) בְּבִית-הַכֹּנֶת⁽³⁶⁾, וכן ג'טנו סקדרמונין.
 (כט) *ינוראה ליל השיעם, דערעבן שלון יש למס דין שטורף (ל) ואין אדריך לה'ב'ם בפייחידיזה. וווען לאפֿן סיינ שפֿן [שפה]
 ד [*] אֲזַרְיךְ לְמַן כֵּל קָעָרוֹב [*] (לא) *בְּכָלִי אַחֲר. וְאֵם חַלְקוֹ וּגְנַנְנוֹ בְּשַׁנִּי כְּלִים אִינוֹ עֲרוֹב,
 אַלְאָדָם-יכן (לב) נתמְלָא האחד ואון מאפר, ג'וּהָא שִׁיחָיו שְׁנִי הַפְּלִים (לו) בְּבִית אַחֲר: ח' בְּצַרְיךְ (לו) שלא
 יקְפִיד (לו) שֻׂם אַחֲר מְהֻם עַל ערּוּבוֹ אָם יַאֲכְלָנוּ חֲבָרוֹ, *וְאָם מַקְפִיד אִינוֹ עֲרוֹב; לְכָךְ אֲזַרְיךְ לְזַהֲרָה שְׁלָא

שערית תשובה

אוויר הלהקה

הזה בתהוֹן חֶרְדּוֹלָן, או אַפְּלָוָן בָּוּ אַרְכְּבָעַ מִנְחָן בָּוּ עֲרוֹבָן
קְפָּטָן הַכְּרָבָעָן קְפָּטָן וְתֵרְבָּוּ בָּנָה בְּפָרָדָלָן שְׁפָטוּ
שְׁהַרְמָזָן קְבָּאָה, עַיְן שָׁם, וְסַבָּבָה: וְהָוָה פָּרָדוֹן אָם קְפָּטָן נְפָרָץ בְּמַלְאָה
לְלַבְּנָה קְפָּטָן, וְזַהֲרָה תְּבָלָלָן, וְזַהֲרָה תְּבָלָלָן, וְזַהֲרָה תְּבָלָלָן,
שְׁהַרְמָזָן קְבָּאָה אַיְוֹ טְכָנָה, דְּרָדָן לְאַמְבָּה רְשָׁיָה וְקָמָה וְפָלִיקָה קְרָהָן
אַלְאָ מִשְׁמָן וְסַבָּאָה הַאֲדָלָה גְּרוֹזָה לְמַפְּתָּה בְּשָׁבָילָה קְחִיזָה מִשְׁמָן
קְחִיזָה כְּבָאָהוֹדָה יְמִינָה יְמִינָה גְּרוֹעָר, וְכָבוֹר שְׁבָכָרָה שְׁמָס בְּלִשְׁנָה הַגְּנוּרָה יְלָא גְּרוֹעָר
שְׁמָס קְבָּעָן קְבָּעָן בְּתֵית שְׁוֹאָנָה לְרִוָּה, וְזַהֲרָה אַפְּלָשָׂר שְׁמָר לְאַרְבָּה
עֲרוֹבָן בְּתֵית מִחְזִיבָה אַרְתָּה שְׁאָזָן קְסָם אָךְ אַרְבָּה בְּלָא קְהָנוּ
שְׁמָס קְבָּעָן בְּתֵית בְּמַפְּתָּה אַגְּבָה, דְּבָנָה אַגְּבָה, דְּלִילִי סְדָקָהוּת סְדָקָה מִנְחָה
אַזְרָיךְ עַזְנָה לְפָנֶשֶׁרֶת: * וְעַבְשָׂר קְרִיסָה בְּרוּמָה קְרִיזָה שְׁאַיְלָה קְשָׁר לְרוֹרָה
וְזַהֲרָה נְפָחָה בְּסִמְןָה שְׁפָן, בְּיַיְן דְּבָשָׁרָה הַיְדָה מַעֲרָבָן בְּלַפְּחָם שְׁלָשָׁתָהָרָה.
דְּכָוִי עַרְבָּה וְשְׁפָחוּן בְּיַיְן, וְאַיְלָה צְדָרָה לְהַיְנָה בְּבִתְּדִירָה וְלָא בְּבִיתָ
הַהְבָּשָׂתָה כּוֹי. וְבָגָר אַבְּסָמִין בְּכָבָון לִישְׁבָּה,⁴⁴ דְּהַבְּהָמִים מְרוּיִם מִטְמָן,
דְּמַדְמָנִי שְׁבוּב וְשְׁעָמָדָה בְּבִתְּדִירָה לְהַמְדֵר המִצְרָתָה שְׁבָכָהוּ
שְׁבָכָהוּ נְגַי לְסִפְרִים שְׁבָחָה, וְכָעֵן וְהַאִיסָּה שְׁבָקָה, עַיְן שָׁם. וְבָדְבָבָה
הַפְּרָמְדָגִידָה גְּבָרִים בְּסִימָן בְּסִימָן שְׁפָן, עַיְן שָׁם: * בְּכָלִי אַחֲד, לְכָרְוָה פְּלִי לְאוֹ
הַדְּוָאָה, הַאֲדָן דָּם כְּנִיחָן בְּלַפְּכָרָן שְׁבָבָוּ בְּקָסָם אַקְד גְּמַגְּן שְׁפָרְדִּי
וְבָגָר אַבְּסָמִין בְּכָבָון לִישְׁבָּה,⁴⁵ דְּהַבְּהָמִים מְרוּיִם מִטְמָן
שְׁלָשָׁתָהָרָה זְנָקָה בְּכָלָן, אַלְאָ הַעֲדָר שְׁהָהָה בְּמַקְמוֹן אַסְהָה, וְזַרְקָה עַיְן וְפָרָץ
בְּכָשְׁנִי מַקְמוֹת בְּלִי בְּלִי כָּלָל, אַרְשָׁה בְּבִיתָה אַפְּרָד גְּסָמָן לֹא בְּפָנִי, וְכָנָן
עַדְרָבָרִין בְּשָׁמָקָם מַקְמוֹת, אָם בְּקָלִי קָסָם בְּרִי הַזְּפָר וְזַקְנָה הַזְּקָנָה בְּנִיחָן אַסְהָה,
הַבְּבִלְיָה שְׁלָנָן, וְאָם בְּשָׁכְלִיל תְּחִילָה עַזְבָּן בְּרִי הַזְּאָסָה, וְלֹא הַכְּרִיך בְּלִלְיָה
אַתְּ בְּשַׁחַף, אַרְעַלְיָה יְשָׂהָה בְּבִיתָה אַפְּדָה אַטְבָּה, וְלֹא הַקְּרִיר

בשני ביטים. ואפלו אם אסיד מקונה בהעروب משלו בשבייל ג'טם (ג') גמ'ין יש לזכור צהה, ועל כן קערוב שפנץין בביית-הנגןפת בעוד כל הפעם, לש לזרר שלא להזכיר רק בביית-הנגןפת אסתה⁴², ובחורו ליה הבית-הנגןפת ליתור גדרולה שבעיר [ש'ת' שם הח'צ'] ה (לד') שלא יקפיד. נס'ין מטעם דערוב שמו (ג') שיזהי פעלין ומוץין בו, שלא יקזה אסיד בברובו ויהיה שטפינן נזהה ווערבה: (לה) שום אחד מהם. והוא סדרן (ג') כဆ'יד מזקה ?כלם, עריך אס'ין להתירות בשיכואו מבני סקוקורה לאכל

שער הארץ

(כג) מגד-אברם: (כד) מופחת-שפתה: (טו) מנ-אברם ושי'א: (טז) אפלו בזק שפבי אם הוא רק מתקן פרון בלתי וקוורה אף שלא נסתפקו בו, דלא נזער להוציא פנץרא לפסויו ורק פלט שפבוי בפיו ולא שפבי בפער. (כז) וככל-שפין נפער להזיא מברית-הפטתת להעיזר גונא ואך ש'יש ביט-ודירה אחת ש'ם בפער, דברית-הפטתת לא והשבד רק פער. ולבדה-ידייה אחת לא פנץראין עורב-חצוזה בפער: (כח) גמרא: (כט) מופחת-שפתה בשם תווית-היטים: (כו) תסיפר-שפתה, וכן מטבח מטבח רבעי רבעי ז'הן, וזה אין לו כל-דול מטר להתחלה להליך בושי בילם: (כז) שם בלחובקה הכם צביר: (כח) גמרא, (כט) גמרא, קוביאת-הארונות, ואצלנו הראבנן מאנבל ולבנובין וגועה מנטגן קומאיין גהה:

באר חיטה

השאלה רבירית

שנשאזר שפל נני נאזר שפליין בה ושיכים לה, ווּנְמַנְאָה דְבָרָה. [*] בְּכָל אָסֶר.

ונען כן לישח שחתוקות לא יראו בבחכ' וילשכה פנק חותם ערוב, ע"ש, נאן דברי.

שנשאזר שפל נני נאזר שפליין בה ושיכים לה, ווּנְמַנְאָה דְבָרָה. [*] בְּכָל אָסֶר.

שנשאזר שפל נני נאזר שפליין בה ושיכים לה, ווּנְמַנְאָה דְבָרָה. [*] בְּכָל אָסֶר.

משגה ברורה

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com